

Cijena lista:
 U maloprodaji K 10
 Mjesečno 3 —
 Tromjesečno 8 —
 Oglasi 80 h 4 mm visok i 8 cm dug prostr.

Tisk i naklada:
 Tiskara JOS. KRMPOTIĆ u Pulj.
 Odgovorni urednik: Josip Hain u Pulj
 Uredništvo se nalazi u Štanskiog
 ulici 24.

izlezi u Pulj, svaki dan u 5 sati ujutro.

Napredovanje naših četa u Italiji.

Austro-ugarski ratni izvještaji.

Beč, 29. svibnja. (D. u.) Službeno se javlja:

Rusko bojište.

Jače su ruske sile kušale kroz posljednje dana da se približe našoj besarmijskoj fronti kopajući jarke i sape. Pucanje je naših topova i bacala nima osjetilo neprijateljske ravnje. Drugo nima ništa važna.

Talijansko bojište.

U utvrđenom području kod Asiaga preše su naše čete kod Roane preko doline Assa, bacile su neprijatelja natrag kod Canove, te su zaposjeli južne i istočne obronke doline. Druge su sile osvojile visine na zapadu od Asiaga, nakon što su svladale utvrde na Monte Interrotto. Dalje prema sjeveru nalaze se u našim rukama Monte Zebio, Monte Zingarella i Corno di Campo bianco. U gornjem smjeru otjela doline Posina protjerali Talijane iza ogrorčenog boja iz njihovih položaja na zapadu i na jugu Betala.

Jugoistočno bojište.

Min.
Zamjenik poglavice generalnog štopera pl. H. Aler, podmaršal.

Njemački ratni izvještaji.

Berlin, 29. svibnja. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja:

Zapadno bojište.

Protjerali smo topovskom vatrom neprijateljske monitore, koji su se približavali obali. Njemački su letjci napali uspješno s bombama letjatelje Fournes. Na obim obalama Moze traje neomanjenom zestiinom topovska pucnjava. Suzbili smo bez muke dvije snažne francuske navale protiv sela Cumieres.

Istočno i balkansko bojište.

Nema ništa nova.

Vrhovno vojno vodstvo.

BRZOJAVI.

Rat.

Talijanska ofenziva u Albaniji?

Haag, 27. Korespondencija „Times“ u Solunu javlja, da su Talijani u Valoni očitno počeli sa ofenzivom, iz Korice se javlja, da su zaposjeli visine Kedervica, na desnom brijegu Vojca te da opstrijeljavaju i uništavaju Austrijance zaposjednuto selo Vasiari, što leži na protivnoj strani. Talijani pozivaju stanovnike sela u blizini rijeke, neka ostave svoje domove, jer da će sela domaći ležati u raznim području. Talijani napreduju i u sjevernom smjeru, prema Beratju.

U Solunu.

Atena, 27. Prema vijestima iz Soluna otpremjena je pukovnija srpske armade u novim odorama u Florinu.

U posljednje su vrijeme Francuzi veoma žestoko pisali proti onim grčkim novinama, koje ne pristaju uz ententu. U Solunu hie zabranjeno nadalje izlazaenje lista „Corrier de Salonique“, jer je isti donio jednu vijest o odvrađanju rijeke Vardara. U Vedenu (zapadno od Soluna) bilo je zarotljivo više Grka, Turaka i jedan Srbin pod sumnjom špijanaze po francuskom jednom vojnom odjelu. Na otoku Krfa zaprijetili su širenje atenskog lista „Nea Himeria“ i „Athivoc“.

Rusi u Perziji.

Carigrad, 28. (Vijest agencijure Millij). Puzduca Rusija u Perziji, koja se onivaju na tom, da ruske čete dopru u tursko područje, nemaju nikakovog vojnog značenja. Zaposjednute Kasr-Sirina i Havendusa nima nikakvih ozbiljnih posljedica. Rusi su namjeravali ovakvim poduzetiem samo to, da si prisvoje Perziju i pokriju onaj poraz u Kavkazu.

Njemačka Odgoda rečstaga.

Berlin, 28. Kako se govori u parlamentarnim krugovima, izgleda, da će državna vlada odgoditi rečstaga od prve sedmice studenoga. Među strankama u parlamentu razpravljalo se je o tome, da li ne će odgoda od pet mjeseci biti u

vojno doba preduga. Moguće je dakle, da će se zaključiti kraću odgodu, koja će omogućiti raniji saziv rečstaga, kod toga će ali, kao uvijek biti saziv prve sjednice preposten predsjedniku, koji naravno postupa u tome obziru u sporazumu sa vladom.

Njemački car posjetio a. u ranjelice.

Berlin, 29. (D. u.) Kod svojeg posjeta kod austrougarskih ranjelica izrazio je njemački car u razgovorima s njima opetovno svoju iskreni radost radi sjajnih djela, junstva i uspjeha austrougarskih četa u Tirolu.

Belmannovo putovanje u južnu Njemačku.

Berlin, 28. Putovanje u južnu Njemačku, što će ga državni kancelar nastupiti budućih dana, vodi ga, kako se glasa, posjiprije u München, onda u Stuttgart, a po svoj prilici i u Karlsruhe. Ovdješnji listovi misle, da se kod putovanja u München radi o uzvratu posjeta grofa Hertlinga u Berlinu. To mora biti pogriješeno, jer je jasno da postoji neka sveza među posjetima u Münchenu, Stuttgartu i Karlsruhe; valjda će drž. kancelar posjetiti tamonje dvorove. Usljed rata su probila mnoga pitanja, čije rješevanje vrlo zanimaju južnonjemačke države, kao što na pr. buduća uređenje prilika u državnim pokrajinama. Nije nam poznato, da li je raspravljano o tim pitanjima cilj kancelarova putovanja u južnu Njemačku: ali to se može predmijevati, jer se o drugom kojemu cilju nije dosada ništa doznalo.

Bavarski kralj primio državnog kancelara.

Monakov, 29. (D. u.) Bavarski je kralj primio prije podne državnog kancelara u podužu audijenciju.

Ententa.

Car i kazneno postupanje radi uvrijede veličanstva.

Kopenhagen, 27. Petrogradski list „Rijeke“ doznaje sa mjerodavne strane, da je car odredio obustavu većine kaznenih postupaka radi uvrijede veličanstva.

Car u Odesi.

Budimpešta, 28. Rusiji prijatni listovi u Bukaresti donasaju vijesti o carevom boravku u Odesi te ističu, da je car imao duži razgovor sa srpskim ministarskim predsjednikom Pašićem. te da je tačno razgledao novoorganizovane srpske čete u Odesi. Značajno je, da izvještaj polustolneze Vestnikove agencije ništa ne spominje niti prisutnosti Pašićeve, niti srpskih četa.

Parlament i vlada.

Basel, 28. U francuskom parlamentu traje još uvijek gibanje protiv Brinda. Natelnici frakcija u parlamentu držali su zajedničko vijeđanje, da se sporazume o predložu radi tajne sjednice. Značajno je, da je frakcija radikalnih socijalista natolžila svomu načelniku, da ne snije u početku označiti stanovista, već da samo sudjeluje kod sastanka, e li doznako, kakve namjere imaju predlagatelji i koji će lići dnevni red tajne sjednice.

Razni pariski dopisnici svicarskih novina, nastoje da smanje važnost nepovjerenja francuskog parlamenta, Nema dvojbe, a isto ističe i posljednji članak Clemenceau, da se parlament boji, da će rat domala krenuti sasna drugim smjerom, nego što proglašuje Briand i njegovo ministvo. Clemenceau veći, da mora parlament zahtijevati tašno i potpuno razjašnjenje razvoja vojnih odgođaja e li vidio, cijeli položaj takav, da bi svakako naslavljanje sadašnjega vladine vojne politike moglo dovesti do katastrofe.

Neutralne države.

Nizozemska.

Haag, 28. Tokom rasprave o izvanrednom vojnom kreditu, izjavio je vijesti ministar u drugoj komori da ne može niti hoće vlada predi djelotvornu mobilizaciju i da mora obzirom na položaj raspolagati željezničkim materijalom.

Prva je komora primila osnovu o zjmu za Nizozemsku Indiju.

Amerika.

Wilson i mir.

New-York, 28. Europska tumačenja pokazuju, da je Wilsonov govor bio donekle što silvaćen; on će svoje stanoviste taćenje razjasniti u govoru, što će ga domaći držati predi mirovnom ligom. Ta je liga bila ustanovljena, da radi u prilog svjetskog rata. Wilson će izjaviti, da može

intervencija neutralaca uslijediti sama na temelju međusobnog sporazuma ratujućih krugova, da moraju ugovorene doludube štitiiti interese cijeloga puztanstva više ne interese pojedinih narodnih skupina. Zastupnik Hensley, koji je imao razgovora sa Wilsonom je izjavio, da se ne može govoriti o neposrednom koraku u prilog mira premda će, Wilson odmah poduzeti sve, čim bude nastupio tako zgodan čas.

Pojačanje američke mornarice.

Haag, 28. „Daily News“ javlja iz Washingtona: Stalno je, da će kongres primiti mornarički zakon za sljedećih 5 godina, koji će propisati svakogodišnje pojačanje mornarice sa stalovitim brojem ladja različitih tipova. Najveće polosečke pravni pomankanje inomeđi. Premda je plaća razmjerno visoka, ipak će svakom godinom biti teže pridobiti mončad za pomorsku službu. Ako osnova postane zakon, morat će se doznati godišnjih doplata za 15 do 20.000 monaka, jer bi se u protivnom slučaju morao uzdržavati rezervni fond, koji bi ali u ratu bio bez koristi. Mornaričke oblasti have se sada pitajući izvanrednih polosečka, koje bi se imale dati mornaričkim novacima.

Dogodjaji na moru.

Lugano, 29. (D. u.) Agencija Stefani javlja o potopljenoj talijanskim jedrenjaca „Rijta“ i „Australia“. Drži se, da su se posade spasile.

Neprijateljski ratni izvještaji.

Francuska.

Paris, 27. Službeni izvještaj od 26. svibnja u 3 sata popodne:

Na lijevoj obali Moze djelovalo je topništvo osobito u okolici Avoucrta i vrha 304. Pucanj na prekide od časa do časa na naše druge redove poduzao je neprijatelj kroz popodne moćni napad na opkope u blizini tvrđve Douaumont; ali je bio posve sužbijen vatrom naših strojnih pušaka i pješadije. Naše je topništvo opstrijeljavalo i rastrijalo njemačke čete, koje su izvlačile kretuju u smjeri Clafour. Na Vogeziama pronuočila je točna vatra naše baterije eksploziju u skladištu municija prema Chappellitu (sjeveroistočno od Selles). Sa ostale fronte nema nijednog važnog događaja, da se javi.

Italija.

Rim, 27. Službeni izvještaj od 26.: U Sugini napadno je neprijatelj u noći pred 24. viso puta Monte Givaron, te je bio uvijek sužbijen s teškim gubicima. Četa je pješadije i alpinae protjerala sjuinom iznadomnom usavalom neprijatelja iz obronjaka pred našim položajima na lijevoj obali potoka Maso. Na čitavoj fronti obitni razari vatre sa strane neprijateljskog topništva. Susabili smo male navale na gornjem Boistu, na Podgorskom proplanku i u odsjeku S. Mihovila. Neprijateljska su lietala bacila nekoliko bomba ne Caltrano, Thiene i Latisan, bila je po koja žrtva i malenih šteta. Skupina je naših lietala (Caproni) bombardovala neprijateljske položaje između dolina Torre i Asso. Na Krasu, poviši Kostanjecve prisililo je naše lietalo neprijateljski „drakon“, da se spusti.

Francuska i misao u miru.

Listu „Frankfurter Zeitung“ pišu ovo:

Nedavno sam imao u Parizu zgode, da govorim s jednim političarom liberalnog smjera o predmetu, kojim je u Francuskoj svako zahvaljivan, dakako, a da se o tom javno ne govori: o miru. Bilo je to prigodan njemačkog odgovora na američku notu, i to ponajviše glede onog stavka u toj notu, u kojemu se veći, da je Njemačka već dva puta pokazala svoju spremnost, da se upusti u mirovne pregovore. Ja sam političar uputio na rasprave o njemačkoj noti po njemačkim novinama, među inim na onu u listu „Vorwärts“, koji je smatrao odgovor Njemačke Americi kao za neku preteču mirovnih pregovora. Kad sam svrsio, odvratio mi je mirno: „Dragi prijatelju, sve me to ne zanima, jer mi ne čemo mir!“

„Zasto ne čete mira?“ Upitao ga ja. „Prije svega“, bio je odgovor, „zato ne, što Nijemci stoje u Francuskoj, zatim ne, jer su u Belgiji, Srbiji, u Crnojgori: napokon zato ne, jer je njemački narod razbojnički narod, koji živi samo za svoje razbojničke pohlepe i za čežnju za osvajanjem — li moraju da budu uništeni i ukroćeni, glad ih mora umiriti!“

„Posve istog mišljenja, — što se tiče onog prvog i drugog, — ali odakle znate, dragi prijatelju, da je narod njemački narod razbojnički?“

„Ovakle? Izvršno! Ovakle Vi dolazite?“

„Ta ne! Ja bili naime samo rado znao, ako erpiti iz istoga izvora kao i ja.“

„A tako! No, kako mi se čini, izvora imade dosta. Toj se u prvom redu propovjedači držvite poslovia „Nužda ne poznaje zakona.“ Literatura: gdja Clausewitz, Bernhardi, Bismarck, von der Goltz; zatim oni patuljci, koji ljud tragom ovih te ih dapače još i nadmašuju . . .“

„Jeste li ih čitali?“

„Dakako! Tko ih nije čitao? Naše novine govore samo o njima, navadjuju samo njihove riječi.“

„A nijeste ih čitali u izvoru?“

„Ne. To je neprobavljivo i odvratno.“

Ja sauu nesmeialno ostao kod stvari.

„A što kažu te knjige . . . prema onim nještima, koja iz njih navadjuju?“

„One postavljaју pravila za sve one odvratnosti, koje su kasnije doista bile počinjeue u Belgiji i u zaposjednoj Francuskoj; one traže polovicu Europe za Njemačku; sve susjede Njemačke pripremaju na najgoru . . . ali konačno — Vi poznajete isto tako dobro kao i ja ovaj odvratni način mišljenja, koje je brižljivo bilo uzgovan, samo da se kasnije može kazati, e ste bili ugroženi.“

„Da — ali ne zaboraviti, da spominju u Njemačkoj čitav niz francuskih pisaca, koji izjavljuju, e smo mi započeli rat.“

„Te takozvane „francuske“ izjave nijesu ništa drugo, nego polje protivotvorine“, odvrati žestoko moj stari prijatelj.

„No svi slušajevi“, kojima sam istraivao te francuske pisce, potvrdili su mi istinitost njemačkih tvrdnja. Riječi jednoga Delessaea, Poincaréa, Hanoteauxa, Barrésa i drugih, izvadjene iz teksta, mogle bi da budu veoma ratoborne.“

„Sve moge bi da se kaže, ako se riječi promijene ili izvadje iz teksta — to je sramotno!“

„Dragi prijatelju, ako pravu promatram, radimo li mi drukčije sa gospodinom Bernhardim i drugovima? Ja se češće vas u tjeskobi pitam, da li ne vidimo rata ni za što drugo, nego radi velikog ljudnog nesporazuma . . . ne, slusajte me: ako mi mislimo, e nas Njemačka nikako ne može da upozna i cijeni prema onu nekoliko izvadaka iz govora Delessaea i drugova, možemo li mi tad sa sigurnošću kazati, da mi poznajemo Njemačku i način mišljenja Nijemaca, ako stvaramo svoj sud na nekoliko ludih izreka ovoga ili onoga pisca ili govornika?“

„Eto vidite, li Vi sami kažete, da su te izreke lude!“

„Da smo litelj iznaci još ludje, bili bismo ih iznaisi — ta u neku je ruku naša dužnost, da svom narodu neprijatelja što više oznamu.“

„No ja mislim, da se naši propovjedači odmazde ne smiju prisposjedljivati vašim luskatima.“

„Mi Vi morate imati na umu, da primirjenje Poupourville u svojoj posljednjoj knjizi — i drugi s njim — traže utjelovljenje lijeve obale Rajne. U kraliko, ako mi tvrdimo, e Nijemci na temelju takovih pisaca ne mogu da nas upozna, ne moramo li dopustiti, da se nesto sličnija i glede nas i u Njemačkoj? I tako je došlo, da se jos i dalje ogorčeno borimo, jer smo uvjereni, da hoće Nijemci zadržati Belgiju, i jer su Nijemci uvjereni, da mi hoćemo izviti obalu Rajne i da idemo za tim, da starijemo Njemačku. Radi toga hoćemo da bacimo Nijemce iz Francuske i Belgije, i radi tje e Nijemci da ih iz Francuske, osim ako ih priznamo za poljednike.“

„Imadete pravo osim jolne stvari“, odgovori on. „Ako naime Njemačka misli, da joj činito nepravedu i da njezina namjilja misao nije ovakva, kakova si ju mi predlođujemo, — znato onda toga ne kažete?“

„Iz istoga razloga, s kojega se pred neprijatelju pokazujemo ratobornijima, nego što u istinu jesmo. Taj nesporazumak mora da se razrije! U ostalom je Njemačka već dva puta pokazala sklonost za mir.“

„Vi imadete posve pravo. No ja moram da velim, e su naša posljednja govora njemačkog državnog kancelara bila za mene razočaravaju, jer ja sam od njega očekivao otvoreno i potišno razjašnjenje o razlozima, koji su Njemačku sklonili na rat i ciljevnima, za kojima Njemačka ovim ratom ide. Kad bi Njemačka doista htjela mir, bila bi na usta svoja kancelara izjavila, koja je najmanja mjera njezinih zahtjeva za početak mirovnih pregovora. Njemačka bi nadalje morala među inim kmitati se sibiških izvaja, kakovim se je kancelar služio naprama Belgiji; ona bi svoje

Uništavajte muhe da se ne umnožavaju.

Liepenke za uništavanje muha dobivaju se kod Jos. Krmpotić u Pulj.

